

گزارش برنامه غار كهك مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۷ (برنامه پسران)

افراد شرکت کننده:

۱- حسام نوریان (۸۳۱۲۰۵۳)	۲- فرهاد صغار مدل (۸۳۲۷۸۰۲)
۳- آرمین درویش (۸۳۳۳۰۴۰)	۴- شایان شفیعی نژاد (۸۳۳۳۰۴۳)
۵- حسن یدالهی (۸۳۳۷۰۴۱)	۶- احسان عسگریان (۸۳۳۱۸۱۲)
۷- پیمان کریمی (۸۳۳۱۰۴۲)	۸- حشمت‌الله میرزایی (۸۳۱۲۰۴۰)
۹- سید حسین پورشایسته‌فر (۸۳۳۸۰۳۱)	۱۰- محمد شمشیری (۸۱۲۸۰۱۴)
۱۱- مهدی زمردی (۸۱۲۸۰۱۰)	۱۲- پویان قاسمی (۸۳۳۳۰۵۱)

به اضافه مربی و مهدی مصطفی‌لو به عنوان راهنما

آدرس غار: بعد از قم به سمت سلفچگان - اصفهان - اراک، جاده فرعی سمت راست به سمت سیمان دلیجان، دوباره جاده فرعی سمت راست به سمت سیمان دلیجان، سپس روستای راوه را رد کرده و جاده به سمت غار كهك ادامه می‌یابد.

ما ساعت ۶:۴۵ از درب رشت پشت دانشگاه راه افتادیم و ۱۰:۴۵؟ دهنه غار بودیم. پاکوب به سمت دهنه غار کاملاً مشخص است و ۵ دقیقه راه بیشتر نیست.

دهنه غار از پایین دامنه کوه اصلاً مشخص نیست و تنها در صورتی دهنه دیده می‌شود که دامنه کوه را بالا رفته باشی. غار دو دهنه دارد که یکیش بسیار کوچک است و قابل رد شدن نیست و از دهنه ی دیگر ما با استفاده از نردبان طنابی پایین رفتیم، نیاز به حمایت نبود ولی به علت ترس بیشتر بچه‌ها، اکثراً با حمایت پایین رفتند. مسیر به سمت ته غار، بسیار لغزنده است و بدون چراغ پیشانی احتمال خوردن زمین و مرگ و وجود دارد و داشتن چراغ پیشانی برای تك تك شرکت کنندگان ضروری است

در مسیرهایی از غار احتمال سر خوردن و رفتن در چاه هفت الی هشت متری بسیار زیاد است. که یکی از بچه‌ها به سمت چاه سر خورد ولی راهنما (آقای مصطفی‌لو) پایش را دم دهنه چاه گذاشته بود و مانع از حادثه شد. بعد از ۱۵ دقیقه به تالار ۲ غار می‌رسیم. لازم به ذکر است که تا تالار ۲ غار مسیر کاملاً مشخص بود. بعد از تالار ۲ باید يك دیواره را بالا می‌رفتیم و مسیر بسیار تنگ می‌شد. علت این که ساختار غار به این صورت است، اینه که: آب از دو سوراخ به فاصله ۵۰ متر به غار نفوذ کرده و چنین شکلی به غار داده است و به همین علت عده‌ای در آن جا موش نیز دیده بودند. بعد از تالار ۲ غار مسیر به سمت تالار آینه که در واقع انتهای غار است، به سمت پایین بود. مسیر به حدی تنگ است که گاهی يك کیف کمري هم اضافه است و برای آب خوردن تنها يك بطري کوچک کافی است مسیر در ادامه طوري بود که در بعضی جاها باید به

پشت می‌خزیدیم. برای افرادی که سنگ‌نوردی کار نکرده باشند. بقیه‌ی مسیر خطرناک است و باید دست به سنگ خوبی داشت. مسیر پایین می‌رفت و دست به سنگ راحتی داشت و نهایت به تالار آینه ختم می‌شد. البته از تالار ۲، دو مسیر برای رسیدن به تالار آینه وجود دارد که یکیش تنگ‌تر و دست به سنگ راحت‌تر و دیگری بازتر و دست به سنگ سخت‌تر دارد که ما رفت و برگشتمان از اولی بود. از تالار ۲ ما تیم حمله ۴ نفری (مهدی زمردی، شایان شفیع‌نژاد، راهنما، حسام نوریان) تشکیل دادیم و رفت و برگشتمان از تالار ۲ تا تالار آینه ۱/۴۵ طول کشید و وقتی به دهانه غار رسیدیم، هنوز چند تا از بچه‌ها در حال بالا رفتن به سمت دهانه غار بودند و ساعت ۲/۳۰ همگی بیرون بودیم. لازم به ذکر است که بدون راهنما، رفتن به غار خطرناک است و تشخیص مسیر رفت و برگشت بین تالار ۲ و تالار آینه بسیار سخت است. البته همراه با ما گروه دیگری به غار آمده بودند که اگر آن‌ها نبودند شاید ۱۵ دقیقه زودتر مسیر بین تالار ۲ و تالار آینه را طی می‌کردیم. هوا در داخل غار بر عکس هوای بیرون بسیار گرم بود و تنها با یک تی‌شرت می‌توانستیم در غار باشیم. داشتن کلاه کاسک ضروری است ولی چون ما به تعداد نداشتیم، عده‌ای برای دفع ضربه از کلاه پشمی نیز استفاده کردند. بهترین کفش نیز برای جلوگیری از سرخوردن Sportex می‌باشد. بردن لباس گرم به غار کار غلطی است.

در نهایت ما ۷ شب تهران بودیم.